

GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRĂȘOV

Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
unui comitet de redacție.

Atelierele tipografiei „Astra” Tf. 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 2.

STEAG RIDICAT LA.

1838

GILBARITIU ȘI SFINTIT DE LUPTULE PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATĂȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU

MUREȘENII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BRĂȘOV

B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513

Abonamentul anual lei 200. Autorități și Societăți lei 500.
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 14

19 Februarie 1942

Anul 105

CLIPE MARI

de I. Bozdog

Se'mplinesc opt luni de când piepturile oțelite ale soldaților noștri, atât de nedrept umilite în anul fatal al scadențelor marilor greșeli, înfruntă cu dărzenie crescândă și mașinariile sămănătoare de moarte ale unui dușman înzecit ca număr și toate greutățile terenului și gerului mai crâncen poate ca niciodată, însemnând în istoria civilizației și creștinătății lumii cu fiecare pas al lor o piatră de hotar și un veleat.

Cei ce ne-au fost și rămân dușmani de moarte ai neamului nostru s'au cutremurat din primul moment al urnirii dorobanțului român, căci i-au simțit ascuțitul baionetei și greutatea îmbrâncelii începând din 1917 și până în 1919 — timp de sacrificiu și probă de putere de viață pentru un neam, ce strâns pe o treime a teritoriului său a trebuit să aperse și să curețe pământul strămtoririi sale de valurile armatei colosale aliata cuprinse de furia nebuniei comuniste — și cunosc și supunerea și disciplina îngerească a țaranului soldat.

În urmărirea și distrugerea comunismului, armata noastră a format cu pieptul său primul parapet de care s'a frânt acest val primejdios, iar în toamna anului 1918 și primăvara următoare formațiunile voluntarilor români ardeleni au sufocat mișcările comuniste revoluționare din Italia, Austria și apoi i-au zdrobit ultimul cuib alungând cetele derbedeilor lui Bela Kuhn.

La intrarea noastră în războiu deci, pe lângă dârza hotărâre cu care luptă comunismul roșu, armata noastră a avut să suporte și calomniile răspândite și întreținute contra ei.

Astăzi, avem mândria de a fi factorul decisiv recunoscut în marea operă de apărare a hotarelor pământului românesc, merit de Destin să fie nu numai leagănul nostru, ci și apărătorul lumii civilizate contra hoardelor năvălitoare din spre stepele Asiei.

Am relevat de atâtea ori glasurile prietenilor care ne recunosc și apreciază după cum se cuvine și contribuția de sânge ce o aducem și marele rol ce ne așteaptă în Europa Centrală de mâne.

Vizita Mareșalului Antonescu din zilele trecute, căldura primirii, comunicatele oficiale și comentariile întregii prese germane arată categoric ce clipe decisive trăim

Cuvine-se în aceste clipe mari să tacă în toți tot ce nu este glasul și interesul neamului și cu privirile fixate spre țel, cu mâinile încordate pe armă să ne cerem toți, mic și mare, tânăr și bătrân, locul de onoare, în ceasul marilor jertfe ce o vom aduce cu drag.

Muncitorimea română și „Astra”

de Virgil V. Branisce

Educația națională și socială a muncitorimii a fost mult timp complet neglijată. Muncitorii erau lăsați pradă tuturor doctrinelor disolvante și nimeni nu încerca măcar să-i câștige pentru idealurile naționale și să-i smulgă din brațele partidelor zise de „extremă stângă” care urmăreau lupta de clasă, internaționalizarea și chiar desființarea statelor naționale și destrămarea credinței. Ca singur mijloc de apărare, când aceste mișcări deveneau periculoase, se folosea represiunea și se restabileau ordinea prin forța brutală.

Este în primul rând meritul mișcărilor de regenerare națională din Italia și Germania, care plecând de la principiul că muncitorimea face parte integrantă din națiune, au încercat cu toate mijloacele să desvolte și propage ideile naționale în sânul muncitorilor și să-i câștige sufletește pentru opera de refacere a țărilor lor. Așa au luat naștere organizațiile muncitorești, puse pe baza doctrinelor naționaliste, ce au înlocuit vechile sindicate internaționale care făceau aproape întotdeauna jocul străinătății și urmăreau slăbirea credinței și a conștiinței naționale.

Dar această operă nu s'a mărginit numai la o controlare a activității muncitorilor în timpul lucrului, ci în primul rând s'a avut în vedere supraviețuirea și îndrumarea muncitorului în timpul liber. Și s'a procedat foarte corect, fiindcă în timpul liber, o mare parte a muncitorilor, în loc să-și completeze cunoștințele, să citească, să se împărtășească din bucuriile culturii și să ducă o viață familiară demnă, își dădeau până și ultimul ban, câștigat din greu, pentru băuturi alcoolice, jocuri de cărți și alte vicii, iar urmarea era mizeria trupeză și sufletească a lor și a familiilor lor care-i făcea accesibili tuturor mișcărilor disolvante și anarhice.

Pentru a îndrepta această situație s'au mai făcut la noi încercări în timpul trecutului regim, dar totul s'a redus atunci numai la birocrăție și credem că e inutil să mai revenim asupra imitațiilor nereușite și a parodiilor din acel timp.

Dar în sfârșit s'a pornit și la noi o mișcare serioasă de educație socială și națională a muncitorimii, care se încadrează perfect în noua organizație a statului totalitar și răspunde unei nevoi reale de transformare a muncitorului într'un factor important al statului național. Scopul urmărit reiese chiar din expunerea de motive a unei legi pentru organizarea muncitorimii, în care se vorbește despre „muncitorime, o parte integrantă a comunității românești” de unde se vede că intenția legiuitorului este de a se ocupa în primul rând de educația socială și națională a muncitorului de origine etnică românească.

La noi însă se ivește o problemă care nu există în statele al căror exemplu îl urmărim, și care complică mult situația organizațiilor muncitorești. Este problema minorităților etnice și starea de fapt a muncitorimii românești în industriile noastre. Industriile din țară, în mare parte având capital străin, își protejau conaționalii lor și făceau aproape imposibilă pătrunderea Românilor în întreprinderile lor. Așa încât s'a ajuns la situația ca întreprinderile să aibă un mare număr de angajați străini și în cele mai multe cazuri elementul românesc era chiar în minoritate.

În aceste împrejurări, problema educației naționale a muncitorimii devine foarte grea și complicată. Este delă sine înțeles că organizațiile muncitorești oficiale nu pot face deosebire între muncitori pe chestiuni de origine etnică, — cu excepția Evreilor care

sunt excluși — dar în același timp este limpede pentru oricine se ocupă cu această problemă că nu se poate face niciun fel de educație națională muncitorilor străini de neamul nostru, dintre care unii ne sunt chiar ostili.

Această problemă se va rezolva desigur delă sine atunci când se va realiza idealul pentru care luptă unită acuma întreaga Europă și care este formarea de state naționale în frontierele lor etnice.

Dar până atunci preconizăm o grupare a muncitorimii române în jurul vechilor instituții de cultură, verificate în lupta grea pentru existența neamului nostru, și care în negura timpurilor trecute au finit sus făclia conștiinței naționale. Credem că ar fi necesar ca paralel cu înscrierea în organizațiile profesionale, care prin forța împrejurărilor vor cuprinde pe toți muncitorii fără deosebire, muncitorii români să considere drept o cinste de a fi membrii bătrânei Asociații culturale „Astra” care întrunește toate condițiile și garanțiile unei adevărate educații în cel mai curat ideal național.

Este menirea „Astrei”, care se ocupă acuma de toate aspectele problemelor naționale, să înființeze Cercuri culturale muncitorești pe lângă marile întreprinderi și credem că este o datorie de onoare a muncitorimii românești să se înscrie cu însuflețire sub faldurile drapelului glorios al mult încercatei noastre „Asociațiuni”. Astfel vom putea să ne întărim sufletește și uniți în jurul idealului național,

„GAZETA TRANSILVANIEI” CRONICA LITERARA

de Aurel Marin

MAIOR C. SANDOVICI: *Destinul valorilor*. Ed. „Vremea”.

Autor al unor remarcabile lucrări de specialitate, dintre care vom menționa un studiu de strategie românească și două volume de critică militară, d-l maior C. Sandovici este și un sângeros apărător al ideologiei naționaliste în al cărui domeniu activează cu deosebit talent și pricepere.

Spirit clar și bogat, temperament combativ și entuziast, generos totdeauna în exprimarea ideilor, d-sa, cu grijă specială în ce privește patrimoniul

nostru național, și-a închinat o bună parte din activitatea scriitoricească cercetării asupra valorilor, în variile interpretări date acestora.

Astfel, după acele bogate în semnificații „*Determinarea valorilor*” și „*Dinamica valorilor*”, luăm cunoștință, deși cu întârziere de aproape doi ani*), de această carte de amare adevăruri eterne: „*Destinul valorilor*”.

*) *Destinul valorilor* a făcut obiectul unei conferințe ce s'a ținut în sala Dalles, în Ianuarie 1939.

Sortită tiparului, scrierea, care nu convenea regimului democratic al vremii când autorul o făcea cunoscută publicului prin conferință, avea să trezească multe comentarii și să aducă multe neplăceri celui care îndrăznise să spună pe nume, în fața societății, obiceiurilor dela noi și de aiurea.

În toate literaturile s'a scris cu prisosință — și ecouri sunt și în literatura noastră — asupra destinului nefericit al oamenilor mari.

Elementele de valoare (indiferent de manifestările lor: în artă, în politică, etc.) în cele mai dese cazuri sunt sortite ignorării de către vulg.

Anumite epoci contribuie, în largă măsură, la punerea în lumină sau la subestimarea valorilor adevărate.

Dela început, în *Origina problemei*, d-l maior C. Sandovici desbate chestiunea relativității noțiunii de valoare, în diferite timpuri, scoțând în evidență necesitatea promovării adevărului și dreptății în activitatea omenească.

Cu deosebire este interesantă con-

Darurile coloniei italiene din Braşov pentru luptătorii din Răsărit

Odată cu donațiile pentru „Ajutorul de Iarnă”, colonia italiană din Braşov a făcut importante donațiuni destinate trupelor italiene care luptă pe frontul din Răsărit. Bani, obiectele și alimentele donate de membrii Fasciei braşovene, au fost îndrumate de către d-l dr. ing. Giovanni Zambler, secretarul fasciilor ardelenice și consul al Imperiului Italian de aici, la Comandamentul Corpului expediționar italian din Rusia și zilele acestea au început să sosească mulțumiri din partea ostașilor care au primit darurile.

Câteva sute de scrisori și cărți poștale se și află în posesiunea consulatului imperial, iar conținutul lor desvăluie profunzimea mulțumire cu care ostașii Regelui-Impărat și ai Ducelui au întâmpinat gestul de atenție al fraților și camarazilor aflați pe meleaguri românești.

Dacă era nevoie de o manifestație mai vie, pentru a ne demonstra solidaritatea de vederi a poporului italian și dacă mai era nevoie ca înalta spirituale a regimului fascist să fie confirmată în împrejurări speciale, atunci spontaneitatea cu care colonia italiană din Braşov și-a îndreptat grija către ostașii de pe frontul înghețat al Rusiei și căldura cu care au răspuns acești ostași constituiesc exemple care ilustrează în chip desăvârșit voința fascistă a Italiei.

Din nenumăratele scrisori care sosească la consulatul italian din Braşov, în proporție de nouă zecimi scrise de mână grea a muncitorului de pe ogoare, sau cu degete obișnuite a da vieață mașinilor, respiră un patriotism profund și conștiința înaltă a misiunii soldatului italian.

„Darurile trimise de voi — scrie un soldat — ne-au produs deopotrivă bucurie și mândrie. Gestul vostru ne-a vorbit tot atât de viu ca și rândurile pe care ni le trimiteți familiile noastre, hotărându-ne să luptăm cu toate puterile pentru victoria deplină”.

Un caporal de bersaglieri a cărui ortografie trădează pe săteanul din regiunea Padovei, mulțumește scurt, încheind cu această frază: „Suntem hotărâți să luptăm până la ultima scântă de energie; suntem hotărâți să luptăm până la moarte; suntem gata să dăm totul pentru a obține izbânda”.

Din toate aceste scrisori răsbește aceeași nestrămutată încredere în rosturile viitoare ale lumii întemeiate pe primatul național și pitorescul limbajului pe care îl întrebuințează soldații, dimpreună cu înflăcăratul lor mod de a-și exprima sentimentele în asemănă cu ostașii noștri ca două picături de apă.

Scrisorile ofițerilor sunt sobre, dar fiecare ține să exprime bucuria de a fi putut oferi ostașilor aflați în subordine darurile din partea italienilor aflați departe de Patrie, dar cu sufletul alături de marea operă înfăptuită de Duce.

Am putut cerceta îndelung aceste mesagii venite de pe prima linie a frontului, unde trupele Axei duc lupta hotărâtoare pentru ființa sau neființa civilizației europene. Niciunul nu exprimă sentimente mai reduse în intensitate, ca acelea enumerate mai sus. În fiecare se găsește cea străfulgerare de entuziasm care face din soldatul italian un luptător de frunte. Din aceste scrisori se poate constata nu numai deplina legătură ce există în marea familie a poporului italian, dar și faptul că luptând alături de ostașii Italiei Fasciste, ostașii României se află cot la cot cu un camarad de valoare.

Colonia italiană din Braşov, trimițând pe front darurile sale și făcându-ne să cunoaștem felul cum au fost primite aceste daruri, ne-a dat prilejul să putem evalua foarte în de aproape virtuțile cari stau la baza marilor armate aliate și a popoarelor care le susțin.

BCU Cluj / Central
Mard. Mat.

PREFECTURA JUDEȚULUI BRAȘOV Serviciul Expropriierilor Evreești

Nr. 3922/1942.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința publică următoarele:

Toate contractele de închiriere și locațiune, încheiate între chiriașii evrei și foștii proprietari ai imobilelor evreești expropriate, precum și contractele care expiră la 1 Aprilie a. c. încheiate între chiriașii sau foștii proprietari și între D-nii Administratori giranți; se consideră denunțate pe ziua de 20 Februarie 1942.

Atât foștii proprietari evrei cât și ceilalți chiriași evrei vor trebui să părăsească locuințele din imobilele expropriate pe ziua de 1 Aprilie a. c.

Aceste dispozițiuni vor fi comunicate în scris de către D-nii Administratori giranți fiecărui chiriaș sau fost proprietar evreu din imobilele ce administrează.

Românii și ceilalți creștini care doresc să ocupe apartamentele folosite în prezent de Evrei, vor înainta acestui serviciu cereri timbrate legal cel mai târziu până la 1 Martie specificând apartamentul ce preferă.

Se precizează că fiecare chiriaș din imobilele expropriate va fi obligat să achite, pe lângă chiria stipulată, în contract și impozitele către stat și județ, taxele comunale și de hornărit, impozitul proporțional pentru contractul de închiriere, precum și costul reparațiilor necesare apartamentului ce ocupă, locuințele închirindu-se în starea care se află.

După 1 Aprilie a. c. Evreii nu vor mai putea locui în imobilele expropriate, decât în cazul când nu se vor afla chiriași creștini.

Braşov, 11 Februarie 1942.

Administrator general,
General I. Schmidt
Şeful Serv. Expr. Evreești
Miculi Florea

Primăria Municipiului Braşov. Serviciul Economic

No. 4235/1942.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința proprietarilor interesați, că tabloul de împunerea proprietăților agricole situate în suburbia Dârste-Noua pe perioada 1942—1946 a fost afișat la Primăria Municipiului Braşov, începând cu ziua de 12 Februarie 1942 pe timp de 15 zile. Braşov, la 11 Februarie 1942.

p. Primar: Dr. E. Fleischer
p. Secretar General: Dr. St. Popovici
Şeful Serviciului,
T. Stinghe

Regia Publică Comercială a Intreprinderilor Municipiului Braşov

Nr. /1942

Publicațiune

Se reamintește proprietarilor de imobile de pe întreg teritoriul Municipiului Braşov, să se conformeze întocmai dispozițiilor cuprinse în Ordonanța Primăriei Municipiului Braşov, Nr. 31149/1941 și a Regulamentului Serv. Salubrității în sensul cărora sunt obligați a curăți zăpada și gheața de pe trotuarele din fața imobilelor lor și a presăra trotuarul cu nisip, cenușă sau rumeguș de lemn, pentru evitarea accidentelor de alunecare.

Totodată mai sunt obligați a curăți gurile de scurgere din rigolele aflate în fața imobilelor lor, și șanțurile pentru conducerea apelor provenite din topirea zăpezii.

Neexecutarea acestor dispozițiuni, va atrage după sine aplicarea sancțiunilor cuprinse în Ordonanță și a Regulamentului amintit.

Braşov, 11 Febr. 1942

Direcțiunea R. I. M. B.

Primăria Municipiului Braşov Serviciul Economic

Nr. 3413—1942

Publicațiune

Se aduce la cunoștința proprietarilor interesați, că tablourile de împunerea proprietăților agricole din Timișul de sus și jos pe perioada 1942—1946 au fost afișate la Primăria Municipiului Braşov, începând cu 11 Februarie 1942 pe timp de 15 zile. Braşov, la 10 Februarie 1942

p. Primar, Dr. E. Fleischer
Secretar general, Dr. V. Voicu
Şeful Serviciului,
T. Stinghe.

Primăria Municipiului Braşov

No. 3501/1942
Serv. silvic.

Publicație de licitație

În ziua de 6 Martie 1942 ora 12 se va da în antrepriză la Municipiul Braşov, prin licitație publică, cu oferte închise fasonatul a cca 14.000 metri steri lemne foc în tăietura 1942, în pădurea „Poiana lui Bălan”.

Prețul de strigare pentru fasonarea unui metru ster blan lemne foc este 230.— Lei adică Două sute treizeci Lei, în care preț se cuprinde și așezarea crengilor în gramezi pentru prepararea terenului de plantat.

Ca garanție se cere 5% din suma totală oferită.

Licitația se va ține în conformitate cu dispozițiunile art. 88—110 din L.C.P.

Caietul de sarcini se poate vedea în orele de serviciu, la Serviciul silvic al Municipiului Braşov.

Braşov, la 6 Februarie 1942.

p. Primar,
Dr. E. Fleischer.

p. Secretar General
Dr. St. Popovici

Şeful Serviciului silvic,
Ing. Inspector G-ral silvic:
ss. C. Moarcăş.

Primăria Municipiului Braşov

No. 3.312/1942
Serv. financiar
Bir. Aprovizionării

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința locuitorilor din Municipiul Braşov, că înce-

pând de Marți 14 Februarie 1942, pâinea se va vinde numai pe baza noilor bonuri de cartele ce s'au eliberat de Primărie.

Brutarii și băcanii vânzătorii de pâine, vor detașa pentru ziua de Marți 17 Februarie 1942, bonul Nr. 50, urmând în ordine cronologică pentru zilele următoare celelalte bonuri.

Bonurile Nr. 45—49 inclusiv, se vor detașa de brutarii și băcanii (vânzătorii de pâine) și se vor depune, cu tablou special la Biroul aprovizionării în ziua de 20 l. c. împreună cu situația săptămânală.

Braşov, la 13 Februarie 1942.

Primar,
N. G. V. Gologan.
Şeful serv. financiar și
al bir. aprovizionării
V. Faroga

Societatea Comercianților Români din Braşov

CONVOCARE

În conformitate cu § 29 din Statutele Societății și în urma hotărârii adunării generale ordinare, ținută în 15 Februarie 1942, se convoacă adunarea generală extraordinară, pentru ziua de 22 Februarie 1942, orele 10 a. m., la Camera de comerț și de industrie din Braşov cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Alegerea noului comitet,
2. Numirea unei Comisiuni, pentru a lua în studiu modificarea statutelor.

În cazul că nu se va întruni numărul de membri cerut de statute, adunarea se va amâna cu o oră adică pentru ora 11, când se va ține cu numărul de membri prezenți.

Președinte girant E. Bologa.
Secretar girant C. Bobancu.

No. 110—1942

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziunii No. G. 4913—1941 a judecătoriei de ocol Braşov în favoarea reclamantului Dr. Petre Fildan adv. Braşov reprez. personal pentru încasarea creanței de 5000 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 26 Februarie 1942 orele 16 p. m. la fața locului în comuna Hălchiu No. 346 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară un billard, 1 radio și 20 kg. vin risling în valoare de 9000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Braşov 31 Ian. 1942.

Indescifrabil, portărel

Informațiuni

Conferința d-lui secretar general al muncii.

Duminică, 15 l. c., în sala „Astra” a fost o impunătoare adunare a muncitorilor din Brașov, în cadrul căreia d-l *Dr. Sergiu Băcescu* secretar general al Ministerului Muncii a expus principiile noii legi de organizare profesională.

*

Moartea unui distins medic brașovean.

Sâmbătă, în 14 l. c., a fost așezat spre odihnă veșnică distinsul primmedic *Dr. Alexe Sulică*, o figură de seamă a intelectualității brașovene.

A fost înmormântat în satul său de naștere *Turcheș*. În numărul viitor vom reveni mai pe larg.

*

Serbările cercurilor culturale ale „Astrei” în județ.

Duminea trecută și-au ținut ședințele culturale periodice mai multe cercuri culturale din județ. Așa: *Stupini, Râșnovul, Tohanul vechiu și Zărnești*.

La *Stupini* au participat din partea Comitetului județean d-nii *Dr. Suciu Sibianu*, care a ținut o conferință religioasă în biserică, apoi d-nii *Dr. Uliu Ștefan, Dr. V. Singhe* și director *Dragoș Navrea*. Acești din urmă doi și-au încadrat conferințele în cadrul programului școlii primare.

La *Râșnov* n'a putut lua parte delegat al Comitetului.

La *Tohanul vechiu* au participat: d-l secretar general al Ministerului Muncii, d-l Prefect Colonel *D. Craiu*, d-l *Dr. N. Căliman*, președintele județean și d-l prof. *I. Bozdog*.

Programul tineretului a fost frumos susținut de elevii școlii primare sub priceputa conducere a învățătorilor și preoților localnici.

A vorbit inimos părintele *Thomas Mircea* președintele cercului cultural, d-l *Dr. Căliman* în cuvinte simțite a arătat chemarea Astrei de a crea mână 'n mână cu școala și biserica pe *noul om* al zilei de mâine. Cercul a fost dăruit cu o frumoasă bibliotecă populară de 100 volume.

A vorbit apoi d-l Prefect și d-l secretar general.

La *Zărnești*, ca și la *Tohan*, sala mare a Cercului Cultural s'a dovedit neîncăpătoare. S'a ținut adunarea generală, în cadrul raportelor căreia d-l președinte *Dr. Gărbacea* a făcut un călduros apel la unire și muncă.

Comitetul — deși dorea o împrospetare a cadrelor — a fost rugat să rămână în formația actuală și să continue munca.

D-l președinte *Căliman*, care a prezidat adunarea a făcut un vibrant apel la continuarea activității și a schițat noul drum pe care va trebui să continue.

Din partea Comitetului Central li s'a lăsat un aparat de radio.

A urmat apoi conferința d-lui prof. *I. Bozdog* și a d-lui Prefect *Craiu*, care le-a arătat Zărneștenilor noile probleme ce trebuie să le rezolve pe teren cultural, economic și gospodăresc, asigurându-i de tot concursul administrației. Programul artistic al producției școlii primare Nr. 1, a fost o plăcută surpriză și pentru localnici și pentru oaspeți.

Priceperea, destoinicia și prestanța corului mixt condus de d-l Chiușdea remunerează munca devotaților slujitori ai educației poporului.

„O nuntă ca'n povești” a adus meritare și îndelungi aplauze pentru d-șoara învățătoare *Nema*.

Drumul apucat de cercurile noastre culturale este cel bun și cel adevărat.

Și la *Tohan* și la *Zărnești*, din inimele copilașilor și dascălilor am desprins participarea lor cu trup și suflet la marea epopee a războiului și la frumoasa pregătire a reintegririi definitive a neamului.

CRONICA RAZBOIULUI

de **Mardare Mateescu.**

Frontul din Răsărit

Continuând atacurile în diferite sectoare ale frontului, forțele sovietice n'au putut obține niciun succes. Forțele aeriene germane au împrăștiat în mai multe locuri coloanele de aprovizionare bolșevice, iar liniile ferate au fost distruse în mai multe puncte. Intr'o singură zi aviația sovietică a pierdut 39 aparate.

Forțele germane execută mai ales asupra Leningradului o puternică blocadă, nepermițând celor asediați nicio legătură cu exteriorul. Prizonierii sovietici arată că în Leningrad e întreruptă consumația curentului electric, nu se mai găsește apă, iar hrana e mizerabilă.

În sectorul Charkow, în intervalul dela 1—7 Februarie au fost înregistrate 142 de atacuri asupra diviziei vieneze, fără a putea provoca o spărtură adâncă. În acest sector sovieticii au peste 6000 morți.

Lupta din Canalul Mânecii

Cu toate că Englezii au continuat să susțină că dispun de superioritate în stăpânirea Canalului Mânecii, forțele navale de războiu germane au reușit să treacă prin acest canal și să dea chiar o luptă care s'a terminat cu victoria germană. Aviația de însoțire germană a dat și de data aceasta dovada unei complete superiorități asupra adversarului. Deși lupta s'a dat foarte aproape de coasta engleză, apărarea inamicului a fost inexistentă.

Malta la ordinea zilei

Atacurile asupra Maltei se întesc tot mai mult, ca o dovadă că puterile Axei țin să lichideze fortificațiile britanice din centrul Mediteranei. După atacurile date direct asupra vaselor din rada portului La Valetta de către vedetele ultra-rapide italiene, au urmat violente bombardamente ale aviației, care continuă cu perseverență. În ziua de ieri, avioanele în picaj au provocat importante distrugerii în portul La Valetta unde au fost nimicite mai multe depozite de aprovizionare cu materiale și carburanți.

În momentul când au loc cele mai importante preparative pentru campania de primăvară, care poate fi decisivă în actualul războiu, Conducătorul României a fost invitat la Marele Cartier de către Fuehrerul Adolf Hitler.

„Conversațiile dintre Fuehrer și Mareșal — spune comunicatul oficial — au avut loc în spiritul amicitiei credincioase și al fraternității de arme de nesfârșit dintre cele două popoare, care și-au găsit expresia în lupta comună contra inamicilor noii Europe și care au dat dovezi de ce pot”. Vizita Conducătorului nostru s'a bucurat de un răsunset puțin obișnuit, ziarele germane publicând lungi și elogioase articole la adresa Mareșalului Ion Antonescu, a Țării și a Armatei noastre eroice, însoțind aceste articole de numeroase fotografii.

Merită să reținem cu atenție expresia de vie simpatie față de România care formează tonul articolelor apărute în presa berlineză, ca și felul cum este apreciat rolul țării noastre în această luptă epocală pentru conservarea bunurilor civilizației. „România întinerită va avea locul ce i se cuvine în Europa reorganizată”, „România va avea de îndeplinit misiuni importante în Europa Nouă”, „România și-a asigurat de pe acum locul ei important în noua ordine”,

Singapore a capitulat

În noaptea care a trecut, toate posturile de radio din întreaga lume au împânzit eterul cu o veste menită să abată asupra unora valuri de bucurie, iar asupra altora a căzut ca o revărsare de desnădejde. Lumea anglo-saxonă mângâia încă speranța că la Singapore trupele britanice vor mai depune atâta rezistență, cât să mai fie posibilă o redresare disperată a situației, cu toate că avioanele Japoniei încrușeau fără întrerupere apele dela Sudul insulei, lovind fără cruțare orice vas care se apropia.

Desigur că în America, unde Singapore era considerat ca ultima etapă a securității Noului Continent, surpriza neplăcută a avut un ecou și mai adânc, deoarece opinia publică americană își dă și mai bine seamă care sunt șansele războiului în Pacific după ce imperiul nipon deține controlul și supremația navigației.

Nu mai puțin Australia este cuprinsă de panică. În momentul când pe insula Singapore se dădeau lupte teribile, guvernul australian ordona evacuarea de către populația civilă a tuturor orașelor de pe litoralul de Nord și Est a celui mai mic continent. Astăzi, când o rezistență la Singapore a devenit un vis depășit de realități, de sigur că guvernul australian va dicta noi măsuri de securitate, stând gata pentru a face față unor lupte pe teritoriul propriu.

Situația Australiei e gravă de mai multe săptămâni. În ultimele zile, această situație s'a agravat și prin faptul că forțele japoneze presează asupra insulei Noua Guinee și insulelor Salomon, a căror cădere însemnează încerc-

sunt tot atâtea pasagii substanțiale apărute în coloanele gazetelor din Marele Reich. Ele ne dovedesc că opinia publică germană ține seamă cu deosebire de rolul pe care l-a jucat conducerea statului român și brava noastră Armată în lupta contra amenințării dela Răsărit, în lupta pentru o așezare de pașnice veacuri a acestui continent bântuit de multe furtuni. Ele nu pot decât să ne bucure, atunci când ne gândim la ecoul pe care îl trezesc pretutindeni și la nădejtile pe care le întrefin în sufletele Românilor de pe toate meleagurile.

Faptul că în momente de răscruce pentru istoria europeană, România e chemată să ia parte la pregătirile ce se fac, e pentru noi un semn de prețuire cu semnificație profundă și un semn de cinste. Dar mai presus de aceasta, e pentru noi un semn că soarta Neamului e pe un drum de bun augur, de-a-lungul căruia ne așteaptă bucuria împlinirii noastre. Marile evenimente sunt tot atâtea prilejuri de entuziasm și prevestiri de bine. Evenimentul important al întâlnirii pe lângă că e primit cu deplină înțelegere de poporul românesc, atât de cel dela vetre, cât și de cel răspândit pe țărmuri înstrăinate, de cei care stau în bătaia obuzului dușman, e socotit de noi și ca un indiciu de nestrămutat, că dreptatea românească nu pierde.

cuirea definitivă a continentului și rușinea lui de orice legătură cu lumea înconjurătoare. Deosebit de gravă ar fi căderea insulelor Salomon, care străjuesc ruta spre America, de unde australienii nădăjduiau să primească ajutoare, materiale și materii prime.

Capitularea Singaporei a avut loc Duminecă la orele 14. Condițiunile capitulării au fost semnate de către comandantul operațiunilor japoneze și generalul Sir Percival comandantul forțelor britanice din insulă. Actul de capitulare cuprinde trei puncte principale și anume:

1. Ostilitățile vor înceta imediat.
2. Armatele engleze vor fi dezarmate pe poziții.
3. Pentru menținerea ordinii în Singapore pot rămâne 1000 soldați înarmați.

Din aceste condițiuni, poate fi admirat cavalerismul Japonezilor care lasă inamicului satisfacția de a fi scutit de orice înjosire și-i admit chiar să continue a face poliția teritoriului cucerit.

Cucerind ultimul pilon de rezistență în Extremul Orient al Mării Britanii — și implicit al Americii — Japonia face un pas hotărâtor pe drumul către întemeierea noii ordine asiatice. Luptele care vor avea loc de aci înainte, nu vor face altceva decât să desăvârșească o victorie obținută într'un răstimp de nici 10 săptămâni.

Dela acest amănunt însă, al căderii Singaporei, vor porni pentru imperiul britanic o seamă de noi probleme care vor pune în grea cumpănă capacitatea de administrare a coloniilor sale și a dominiilor.

Redactor responsabil
ION BOZDOG